

החלטת סגן הממונה על המשמעת – גזר דין

1. הנקבל הינו תלמיד שנה א' במשפטים.
2. ביום 2/3/23 התקיימה בחינה בקורס "פוליטיקה, כלכלה וחברה". לפי רישום המשגיחים, יצא הנקבל במהלך הבחינה לשירותים ושהה שם כ-8 דקות. כשחזר מהשירותים, הבחין המשגיח כי בכיסו טלפון נייד, בניגוד גמור להוראות.
3. לפיכך טען הקובל כי במעשים אלו עבר הנקבל עבירה לפי ס' 29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ה) ועל כן ביקש לפסול את הבחינה ולהשית הרחקה על תנאי.
4. הנקבל הודה בעובדות אך במסגרת הטענות לעונש שנשמעו ב-11.5 טען כי חרף המצב העובדתי, לא עשה כל שימוש במכשיר. לחיזוק דבריו, טען כי השתמש ביישום של ספק השרות לנייד, המוכיח כי לא נעשה שימוש כאמור דהיינו, שיחה או עיון במסמך דיגיטלי אחר, בפרק הזמן בו נטען כי היה מחוץ לאולם הבחינה. סימוכין לכך, לפחות לכאורה, הומצאו לי. כמו כן הוסיף הנקבל ופירט את הנסיבות שהביאוהו למצב תוך כדי דגש על סימן השאלה התלוי ועומד ביחס להמשך לימודיו ומשמעות פסילת המבחן (מועד ב') לאחר שכבר נכשל במועד א'.
5. מנגד טען הקובל כי העתירה לפסילת הבחינה במקרים דומים הינה פרקטיקה מקובלת ולצורך זה אף המציא החלטות שניתנו בנושא. יתרה מזו, לאור הכישלון במועד א', לא ניתנת למימוש האפשרות התאורטית להסתפק בתוצאת מבחן זה תוך פסילת מועד ב' (ראה החלטה בתיק ד - 2023 - 10).
6. מדובר בעבירת משמעת ברורה וחד משמעית. הנקבל היה ער למצבו הרעוע מבחינת הישגיו הלימודיים ולסיכוי המסתבר כי עניינו, קרי המשך לימודיו, יבוא לבירור בפני הועדה לענייני תלמידים בפקולטה למשפטים, היה ויכשל גם במועד ב'. חרף זאת, ותוך נטילת סיכון, התייצב למבחן כשעל גופו מכשיר נייד. מבחינה זו, יסוד הכוונה התמלא ואינני מקבל את הסבריו ביחס לפיזור הנפש או שיכחת המכשיר.
7. לכן השאלה איננה האם עשה או לא עשה שימוש במכשיר אלא האם נוצרה ההזדמנות הפוטנציאלית לשימוש בו שלא כדין ועל כך התשובה חייבת להיות חיובית. משכך, מדובר ברף העליון של עבירת משמעת לפי הסעיף הנ"ל.
8. לא אכחד כי נסיבות המקרה מצערות. עם זאת, אני קובע כי הבחינה **תיפסל**. בנוסף, אני משית על הנקבל **הרחקה על תנאי של שני סמסטרים למשך שנתיים מהיום**.

גזר הדין יפורסם ללא שם התלמיד.

ניתן היום, ה-14.5.23, בהיעדר הצדדים

פרופ' אמ' זאבי דביר

ס. הממונה על המשמעת - משפטים